

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ A SIBIULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an: 25 lei
Cont nr. 45.10.4.09.2

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român,
Sibiu, str. 1 Mai nr. 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază.

Cititorii din străinătate se pot abona prin ILEXIM

— serviciul export-import presă — Calea Griviței
nr. 64—66, P.O.B. 2001 telex 011226 — București.

Noi pași spre continua înflorire a Patriei

Descătușat de oprimările de altă dată, liber și independent, deplin stăpîn pe destinele sale, strîns unit în jurul înțelepților lui conducători, poporul nostru înscrie astăzi cele mai înălțătoare pagini din istoria sa bimilenară.

Acest pămînt străbun — pe care vrednicii noștri înaintași l-au muncit și l-au apărut cu eroism legendar, cu jertfe pe care nu le vom uita niciodată — își schimbă fața de la an la an, de la un cincinal la altul, încît am devenit un adevărat „miracol” pentru cei ce ne-au cunoscut altă dată și revin astăzi cu gînd bun să ne revadă țara.

În această muncă uriașă — în care sînt antrenați toți fiii țării și care are drept scop mai binele nostru al tuturor ca și săltarea Patriei spre noi culmi de progres multilateral — s-au înregistrat în aceste zile noi și importanți pași. Din „Comunicatul cu privire la îndeplinirea planului național unic de dezvoltare economică-socială a Republicii Socialiste România în perioada 1971—1975” am luat cunoștință că cincinalul precedent a marcat îmbunătățirea generală a rentabilității în toate ramurile economiei naționale, venitul național crescînd într-un ritm mediu anual de 11,3 la sută. Din acest motiv retribuția medie nominală lunară a ajuns în anul 1975 la 1813 lei, cu 26,4 la sută mai mare în comparație cu anul 1970.

Producția globală industrială a crescut cu 84 la sută, iar producția agricolă a fost cu circa 25 la sută superioară mediei anilor 1966—1970. Au fost puse în funcțiune, în cincinalul trecut, 2200 noi unități industriale și agrozootehnice, ceea ce a dus nu numai la diversificarea producției, ci și la crearea unui mare număr de noi locuri de muncă. Exportul realizat în anul 1975 a fost de 2,4 ori mai mare față de anul 1970, țara noastră dezvoltînd în cincinalul 1971—1975 relații economice externe cu un mare număr de state, număr care se ridică astăzi la 131, față de 110 țări cu care aveam legături economice în 1970.

Aceste realizări și, desigur, încă multe altele au fost reliefate și în ampla expunere a Domnului Nicolae Ceaușescu, Președintele Republicii Socialiste România, făcută la primul Congres al consiliilor populare județene și al președinților consiliilor populare municipale, orașenești și comunale, care și-a desfășurat lucrările în Capitală între 4—6 februarie a.c., Participînd aproape 8.000 de delegați și invitați, între ei și mulți reprezentanți de culte — din Arhiepiscopia Sibiului: I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului și P. C. prot. P. Dumbravă — acest Congres a reprezentat o negrăită manifestare în ce privește conducerea democratică a treburilor obștești, „un eveniment de importanță istorică în procesul dezvoltării și întăririi statului nostru socialist” — cum l-a caracterizat Domnul Președinte Nicolae Ceaușescu. Congresul a avut în centrul preocupărilor: creșterea accelerată și modernizarea industriei, progresului tehnic, utilizarea integrală și cu maximum de randament a pămîntului țării, gospodărirea rațională a pădurilor, apelor, sistematizarea localităților etc. În acest sens, Congresul, acest mare forum popular, a trasat linii directe de căpătîi în ce privește progresul economic general al țării, prosperitatea sau înflorirea tuturor județelor țării, ca și a orașelor și localităților noastre rurale.

Numai în județul Sibiu de pildă, care s-a situat și pînă acum între primele locuri în ceea ce privește realizările în cincinalul precedent, în actualul cincinal producția pe întregul județ va ajunge la 30 miliarde lei. La sfîrșitul cincinalului 1976—1980 potențialul productiv al județului va spori cu 131 noi obiective și capacități de producție industriale,

(Continuare în pag. 4)

Prea Fericitul Părinte Patriarh Justinian la 75 ani de viață

În 22 februarie a.c., Prea Fericitul Părinte Patriarh Justinian a împlinit venerabila vîrstă de 75 ani. Acest eveniment este pentru noi un minunat prilej de a face un popas și de a ne îndrepta rugăciunea noastră smerită către bunul Dumnezeu, mulțumindu-i pentru purtarea Sa de grijă, rînduind la cîrma Bisericii noastre pe Intîistătătorul ei de astăzi. E vorba de un popas sărbătorec cu o

profundă semnificație: el reprezintă prinosul de recunoștință, de cinstire și dragoste, pe care slujitorii și închinătorii altarelor drepte credințe, de pe tot cuprinsul țării noastre, îl aduc din toată inima Prea Fericitului Părinte Patriarh, personalitate cu deosebite însușiri sufletești și cu o vastă și variată experiență în cîmpul muncii bisericești, în care a dobîndit bogate împliniri.

Prea Fericitul Părinte
JUSTINIAN
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Privind la desfășurarea vieții Prea Fericitului Sale, cu prilejul acestei aniversări, putem înțelege cu temei liniile mari ale activității prestigioase depuse în slujirea Bisericii și a Patriei, după cum putem cuprinde și nimbul de lumină care-i înconjoară personalitatea.

Născut la 22 februarie 1901, în Cermegeștii Vîlcii, Ioan Marina este crescut creștinește într-o casă țărănească. Unul din strămoșii săi, care a organizat pe Valea Oltului o rezistență împotriva ienicerilor, porniți pe omorîrea creștinilor, preotul Dumitrescu din Dejoi, a plătit cu prețul vieții sale rîvna pentru credința strămoșească, fiind spînzurat în fața bisericii în ziua de Paști. Iar un alt strămoș, din aceeași familie și tot preot în Dejoi, s-a înrolat, în vremea revoluției lui Tudor Vladimirescu, în fruntea pandurilor de pe Valea Cernei. Sub purtarea de grijă a unei mame iubitoare, în care ardea dorința, de a-și vedea copilul pășind pe urmele înaintașilor ei, tînărul Ioan Marina află calea preoției, urmînd Seminarul din Rîmnicu-Vîlcea și Facultatea de Teologie din București.

Primii 25 ani de neconținută trudă din viața
(Continuare în pag. 4)

Festivitățile de la Alba Iulia, Duminică, 25 ian. 1976

— Fragmente din cuvîntările rostite la masa oficială —

După cum am informat cititorii în numărul 5—6 din 1 februarie a.c. al gazetei noastre, cu prilejul festivităților care au avut loc la Alba Iulia, Duminică, 25 ianuarie 1976, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului a oferit o masă oficială, în cadrul căreia numeroși oaspeți au luat cuvîntul, reliefînd aspecte diferite ale marelui eveniment la care au participat.

Șirul cuvîntărilor, din care reproducem în ordinea în care au fost rostite, a fost deschis de I. P. S. Arhiepiscop Teofil al Vadului, Feleacului și Clujului, care a spus între altele: „Evenimentele la

care sînt asistent și martor măresc în chip simțitor convingerea mea despre lucrarea necurmată a Proniei cerești. Părinteasca purtare de grijă a lui Dumnezeu față de Biserica mea strămoșească o văd oglindită limpede mai întîi în aceste cuvinte biblice: „Nu te teme turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția” (Luca 12, 32).

După ce face o semnificativă paralelă între perioada de început a reînvierei Episcopii a Vadului, Feleacului și Clujului, condusă cu pricepere
(Continuare în pag. 2)

Festivitățile de la Alba Iulia, Duminică, 25 ian. 1976

(Urmare din pag. 1)

de răposatul vlădică Nicolae Ivan, și începutul deosebit de promițător al refăcutei Episcopii a Alba Iuliei, I. P. S. Sa a continuat: „Noi dăm

slavă Proniei cerești că și de data aceasta a trimis Bisericii noastre strămoșești pe omul potrivit la locul potrivit, în persoana Prea Sfințitului episcop *Emilian Birdaș*.

Pe Prea Sfinția Sa, noi toți îl cunoaștem ca pe un cleric deosebit de dinamic și întreprinzător. În temeiul trecutului său laborios și bogat în realizări multiple, în postul de vicar al Episcopiei Romanului, în postul de superior al catedralei din Alba Iulia și în postul de episcop-vicar la Arhiepiscopia Sibiului, sîntem încredințați că va găsi rezolvări fericite la problemele ce i le pune înaintea eparhia Alba Iulia, care i s-a încredințat spre păstorie. Cu aceste nădejdi, îi dorim activitate rodnică în ogorul Bisericii și al Patriei noastre dragi, întru mulți ani buni și glorioși.

Eminența Sa *Kovács Lajos*, Episcop unitarian, plecînd de la cap. 22 al Sf. Evanghelii de la Luca, arată, între altele, că întreaga viață a lui Iisus,

Hristos a fost slujbă. „Iisus în cele două porunci de iubire ne-a arătat cu deplină claritate programul veșnic al omului credincios și al Bisericii credincioase. După Iisus, porunca dublă de dragoste este unicul punct de pornire.

În această măreață zi de sărbătoare — continuă Eminența Sa —, cînd după o perioadă lungă s-a refăcut străvechea Eparhie ortodoxă română din Alba Iulia, aș dori să menționez faptul că și Biserica Unitariană din Republica Socialistă România are amintiri istorice importante în legătură cu Alba Iulia. Intemeietorul Bisericii noastre, David Francisc, a trăit în acest oraș, în calitate de preot al curții principelui Ioan Sigismund.

Biserica Unitariană din Republica Socialistă România, ca moștenitoare a învățăturilor lui Iisus și ale lui David Francisc, își continuă activitatea sa și în zilele noastre. Și cu această ocazie cu mare bucurie facem mărturie că Biserica noastră împreună cu celelalte culte din Republica Socialistă România poate să-și desfășoare activitatea în mod liber, în baza libertății religioase asigurată prin Constituție.

Cerem din toată inima — a spus în încheiere Domnul Episcop Kovács — binecuvîntarea bogată a lui Dumnezeu „asupra Prea Sfințitului Episcop instalat astăzi în cadrul sărbătoresc.

Să fie binecuvîntarea lui Dumnezeu asupra conducătorilor mult stimați ai Bisericii Ortodoxe Române și credincioșilor săi, asupra celorlalte culte, asupra Patriei noastre și poporului nostru.“

P. S. Episcop *Vasile* al Oradiei arată, între altele, că „orașul bimilenar Alba Iulia cuprinde în sine ca într-un focar istoria întregului popor în drumul său spre libertate, spre lumină și spre progres. Oraș de foc și de lumină, de suferință și biruință,

care a dăruit pentru cauza dreptății sociale și a libertății naționale eroi, iar pentru apărarea credinței Sfinți.“

În partea a doua a cuvîntării, P. S. Sa a subliniat: „Am venit aici de la marginea de nord a țării, de lângă cetatea lui Menumorut, de lângă orașul Valea lui Mihai, ca să aducem omagiul de prețuire și de recunoștință, din partea clerului și credincioșilor din Eparhia Oradiei, refăcutei Episcopii de Alba Iulia. Mai bine de un veac credincioșii români din acele părți au stat sub oblăduirea vlădicului de odinioară de la Bălgrad. Despre mitropolitul Sava Brancovici, documentele amintesc că a avut sub jurisdicția sa pe românii din Bihor. În diploma de numire a lui ca mitropolit, dată de principele Transilvaniei, Gh. Rákoczi, la 1536, se amintește, citez: „Jurisdicția lui se întinde și peste bisericile românești, grecești și sîrbești din Bihor și Beiuș (mai ales din Beiuș) și Maramureș.“

Iată de ce acum ne bucurăm, cu întreaga noastră Biserică Ortodoxă Română, de această chemare la viață a străvechiului așezămînt bisericesc din cetatea lui Mihai Viteazul. Dorim să exprimăm în numele clerului și credincioșilor noștri, sentimente de adîncă recunoștință Prea Fericitului Părinte Patriarh Justinian, Sf. Sinod, Cîrmuitorilor Statului, Domnului Gh. Nenciu, conducătorul Departamentului Cultelor, pentru această mare satisfacție istorică dată clerului și credincioșilor din inima Transilvaniei. Iar nou alesului vlădică din Alba Iulia, P. S. Episcop *Emilian Birdaș*, îi dorim sănătate și bucuria de a trage brazdă bună și rodnică întru slujirea Bisericii și a Patriei.“

Di prof. *Ioan Berciu*, deputat eparhial, exprimă bucuria că, după aproape trei secole, „asistăm la restaurarea temelior vechii ctitorii a Bisericii noastre ortodoxe: Episcopia de Alba Iulia, care a păstrat permanent de-a lungul veacurilor, ca un sacru talisman, ideea unității poporului nostru.

Acest eveniment aduce cu sine o mare răspundere, un imperativ categoric, menit să ne deschidă ochii, să ne concentreze forțele și să ne determine la fapte mari, la hotărîri semnificative, în perfectă armonie cu timpurile noastre și cu porunca ora-

șului Alba Iulia, unde Episcopia ortodoxă își are locul propriu, cu unele acțiuni exemplare“.

P. C. rector *Isidor Todoran*, după ce arată că „factorii de prim plan care stau la temelia solemnității de azi, careia îi împrumută o strălucire particulară, cum cu competență s-a subliniat, sînt multipli: trecutul eroic, frumusețea vieții de azi, perspectivele luminoase pe care prezentul nostru ni le înfățișează deschise“, face următoarea urare:

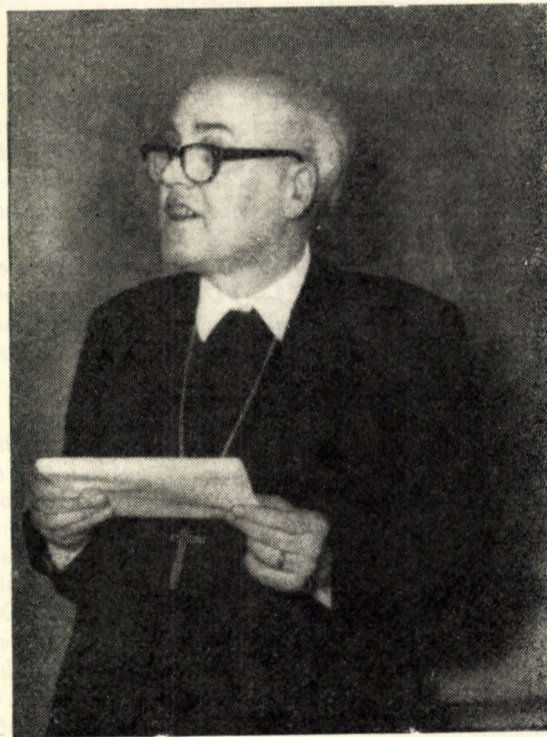
„Din tot sufletul dorim Prea Sfinției Sale Episcopului *Emilian* ca binecunoscutul său dinamism să-l transmită cu toate notele lui pozitive și colaboratorilor săi; să aibă episcopul întronizat azi bucuria reflectării în colaboratorii săi a bunelor sale intenții și a perseverenței întru realizarea lor; să se simtă episcopul astfel multiplicat pînă la cel din urmă dintre împreună lucrători, pe care, cu ajutorul de Sus, să-i fi putut alege după vrednicie, să-i înțeleagă cu părintească dragoste, să-i asculte cu neîmpuținată răbdare, să-i încălzească și să-i entuziasmeze neobosit în slujba altarului și patriei.“

P. C. prot. *David Lazăr*, Tg. Mureș, arată între altele, că „refăcuta Episcopie ortodoxă română a Alba Iuliei, produce în conștiința preoților și credincioșilor bucuria unui legitim act istoric“.

În numele preoților și credincioșilor, P. C. Sa mulțumește apoi forurilor superioare bisericești și de stat pentru această înfăptuire încheind cu cuvintele: „În refăcuta Episcopie ortodoxă română de Alba Iulia ne strîngem preoți și credincioși în jurul ierarhului nostru iubit, Prea Sfințitul Episcop *Emilian*, cel dintîi episcop al Episcopiei de Alba Iulia și îl asigurăm că vom depune eforturi întărite pentru a asigura buna funcționalitate a acestei sfinte instituții.

Ținem să mulțumim I. P. S. nostru Arhiepiscop și Mitropolit *Nicolae Mladin* pentru înalta păstorie părintească pe care ne-a împărtășit-o sub cele două aspecte ale ei, bisericească și patriotică.“

Eminența Sa *Szedressy Paul*, superintendentul Bisericii Evanghelice S. P. Cluj-Napoca, a reliefat

că „în istoria fiecărei Biserici apar o serie de evenimente, pe care contemporanii le privesc drept rezultatul strădaniilor și preocupărilor generațiilor anterioare, ca o urmare firească și anume: generația contemporană să pregătească și să zidească în continuare calea generațiilor următoare.

Evenimentul pe care Biserica Ortodoxă Română, Mitropolia Ardealului îl sărbătorește astăzi, darul pe care credincioșii îl primesc acum prin refacerea Episcopiei Alba Iuliei și prin instalarea în scaunul episcopal a P. S. Episcop *Emilian Birdaș*, constituie și el realizarea unor gînduri sau așteptări pregătite sau visate chiar de-a lungul generațiilor.

Refacerea Episcopiei Alba Iuliei, după 275 de ani, constituie într-adevăr realizarea unor visuri străvechi, unor rugăciuni pornite din sufletul credincioșilor și constituie fără îndoială dovada grăitoare a acelei înțelegeri binevoitoare de care se bucură cultele în această țară din partea conducerii de stat și a autorităților locale“.

În partea finală a cuvîntului său, Eminența Sa a spus: „La refacerea Episcopiei Alba Iuliei, țin

(Continuare în pag. 3)

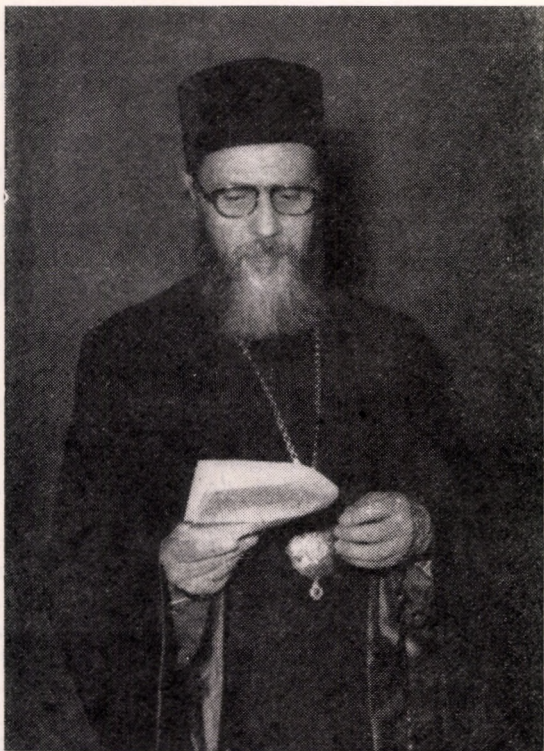
Festivitățile de la Alba Iulia, Duminică, 25 ian. 1976

(Urmare din pag. 1)

să mărturisesc că cred și într-o altă reînființare: în reînființarea permanentă a făgăduinței dată de Iisus Hristos, care dorește să ne vadă în adevărată frățietate și care ne întărește mereu în această preocupare a noastră.“

*

P. S. Episcop-vicar *Iustinian*, Cluj-Napoca, a arătat, între altele, că la acest „eveniment străjuesc

umbrele lui Mircea și Mihai, a lui Ștefan cel Mare și Petru Rareș, a lui Simion Ștefan și Iancu, a lui Horea, Cloșca și Crișan, Ilie Orest, Sava Brancovici și a celorlalți tovarăși ai lor de martiriu și de gând“.

Evocând meleagurile natale din țara Maramureșului ale P. S. Episcop Emilian, în încheiere P. S. Iustinian a spus: „În Duminica trecută am fost în mijlocul credincioșilor din Rohia și le-am amintit celor prezenți că astăzi fiul satului lor, care a plecat de acolo, prin îndurarea lui Dumnezeu a ajuns să ocupe unul din scaunele cele mai de cinste în Biserica lui Hristos. Le-am cerut, cu sufletul, să fie astăzi, cu toții, prezenți aici și sînt sigur că m-au ascultat. Le-am cerut, de asemenea, în rugăciunile lor curate să-și amintească și de Prea Sfinția Ta, și am speranța că nu vor uita acest lucru. Dar în același timp am simțit că mi-au încredințat și ei să mă fac purtătorul unui mesaj din partea lor pentru Prea Sfinția Ta. Este mesajul și binecuvîntarea pe care ți-o trimit, în primul rînd, părinții din mormînt. Locurile în care te-ai născut, mănăstirea unde ți-ai depus metania, toți cunoscuții din Țara Lăpușului, care-ți trimit cele mai sfinte urări și dorințe, să trăiești la mulți ani.“

*

P. C. vicar arhiepiscopesc *Traian Belascu*, Sibiu, după ce face o incursiune în istoria de început a plaiurilor noastre străbune, a spus între altele: „Prin unirea celor trei provincii românești într-o singură țară, realizată de Mihai Viteazul la Alba Iulia, deși a fost numai o străfulgerare trecătoare, marele vis împlinit doar o clipă, Alba Iulia a rămas simbolul unirii și unității naționale, dar în același timp și simbolul unității bisericești a Transilvaniei.“

Iată de ce, proclamarea refacerii unității spirituale bisericești: Reîntregirea Bisericii Ortodoxe Române din Transilvania s-a desăvîrșit tot aici la Alba Iulia, în catedrala numită de atunci „Catedrala Reîntregirii“.

Iată de ce sîntem astăzi tot în Alba Iulia, pentru a sărbători refacerea Episcopiei ortodoxe române a Bălgradului și pe alesul ei, în persoana Prea Sfinției Sale, Episcopul Emilian.

Iată pentru ce, Prea Sfințite Părinte Episcop Emilian, luînd în seamă imperatiivele istorice — semnificative, ca și imperativul ceasului de față, ne îngăduim să vă dorim ca bunul Dumnezeu să vă ajute ca maturitatea spiritului, experiența bogată și, mai presus de toate, entuziasmul tineresc care vă caracterizează, să le puneți în slujba Eparhiei ortodoxe române de Alba Iulia, a Bisericii strămoșești, a armoniei și înțelegerii cu cele-

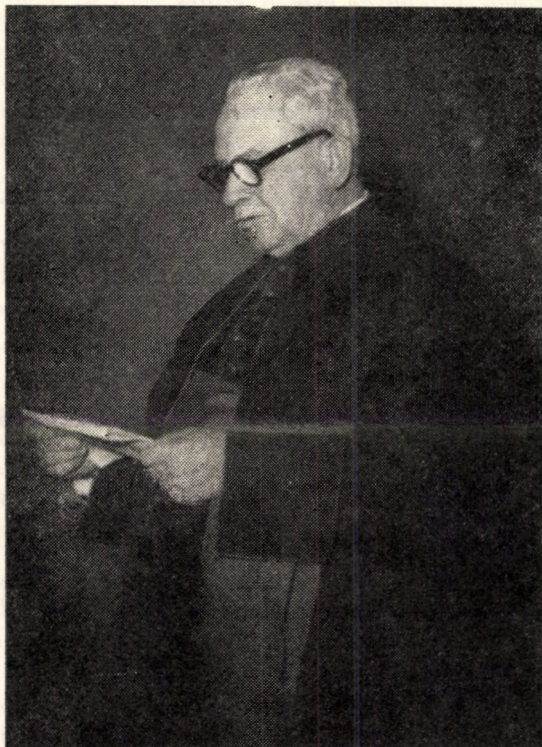
alte culte și în final în slujba Patriei noastre scumpe, Republica Socialistă România.“

*

P. Cuv. arhim. *Varabil Jitaru*, după ce exprimă alese aprecieri la adresa P. S. Episcop Emilian, în numele credincioșilor din Ocna Mureș, prot. Aiud, îi face urarea de păstorire îndelungată, cu bogate și trainice împliniri, cu mari și îndreptățite bucurii duhovnicești, spre slava Bisericii Ortodoxe Române, binele poporului nostru și înflorirea scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

*

P. C. rector *Iosif Nemecek*, în numele Institutului teologic romano-catolic din Alba Iulia, împărtășește bucuria revederii cu P. S. Episcop Emilian, spunînd următoarele: „Mulți ani au trecut de cînd pronia dumnezeiască v-a condus ca arhimandrit la Catedrala ortodoxă din Alba Iulia și în spiritul adevărat al dragostei și al înțelegerii ați vizitat prima dată Institutul nostru. Din timpul acela, această bună relație a rămas neclintită între noi. Cînd, prin alegerea Sf. Sinod, ați devenit episcop-vicar de Sibiu, dragostea noastră, rugăciunile și urările noastre v-au însoțit și acolo. Și acum în sufletul nostru și în sufletul meu bucuria este mai mare, deoarece P. S. Voastră se întoarce în orașul nostru, vechi de 2000 de ani, ca primul

episcop al refăcutei Episcopii ortodoxe de Alba Iulia.

Oamenii lui Dumnezeu trebuie să fie legați de dragoste și de încredere. Dragoste fără încredere și încredere fără dragoste nu există.

În numele profesorilor și studenților Institutului nostru Teologic și al școlii de cantori, vă exprim această dorință și vă cerem și mai departe bunăvoință față de noi. De aceea ați fost ales în această funcție înaltă ca să munciți spre mărirea lui Dumnezeu, spre binele credincioșilor și al întregului popor.

Doresc din adîncul inimii ca P. S. Voastră care ați fost readus de Dumnezeu în mijlocul nostru să rămîneți între noi mulți ani și să trăiți în păstorire fericită timp îndelungat spre binele Bisericii și al credincioșilor.

*

Luînd cuvîntul, Domnul *Gheorghe Nenciu*, conducătorul Departamentului Cultelor, a spus între altele:

„În numele Departamentului Cultelor și al organelor locale de stat aduc cele mai călduroase felicitări Eparhiei ortodoxe a Alba Iuliei cu ocazia festivităților de astăzi: a instalării Prea Sfințitului Episcop Emilian Birdaș la conducerea noii episcopii a Alba Iuliei, veche așezare bisericească în Transilvania.“

Reînființarea Episcopiei de Alba Iulia constituie o recunoaștere și o reevaluare firească a mărețelor evenimente istorice legate de această străveche vatră: Apulum; un prilej de înaltă cinșire a luptelor desfășurate de-a lungul secolelor de cei mai buni dintre cei mai buni din rîndul națiunii noastre, cum spunea Președintele Statului nostru, la 28 mai, la Alba Iulia în 1975.

Istoria bogată și plină de frămîntări dramatice a Alba Iuliei constituie o imagine a istoriei națiunii noastre. Istoria acestui oraș cuprinde în sine, ca într-un focar, istoria întregului popor în drumul său spre libertate, spre lumină, spre progres. Istoria sa se identifică — prin tot ce are mai semnificativ — cu istoria pentru apărarea ființei noastre naționale, cu lupta pentru libertate, pentru independență și demnitate națională. Au fost pomeniți

astăzi, de cei care au luat cuvîntul și în catedrală și aici, șirul martirilor acestei lupte, pildele de patriotism ale înaintașilor și am avut în fața ochilor coloanele cu care Alba Iulia și-a adus contribuția la edificiul istoriei Patriei noastre. Generație de generație, după cum știți, s-a încălzit aici de idealul unirii, a unirii țărilor românești, cărnii Mihai Viteazul i-a dat ființă acum peste 375 de ani și tot aici s-a înfăptuit unirea cea mare în 1918, consfințită de Adunarea Națională de la Alba Iulia.

Ieri s-au aniversat, a continuat *Domnia Sa*, 117 ani de la Unirea Principatelor, acest act energetic al întregii națiuni românești, cum spunea Mihai Kogălniceanu. Noi am comemorat, cu acest prilej, întregul lanț, întreaga succesiune a evenimentelor care duc la nașterea Statului unitar național român. Este firesc ca într-un asemenea moment să comemorăm și să medităm, să ne manifestăm recunoștința pentru marii noștri înaintași și să ne gîndim la propria noastră răspundere, la propriile noastre angajamente în fața acestei cerințe. Va trebui să reținem că nimic de seamă nu ne-a fost oferit de-a lungul întregii noastre istorii de către soartă și de generozitatea unora sau altora și că toate realizările poporului nostru au pretins eforturi și dăruire, sudoare și sînge. Ideea unității poporului a trăit permanent în simțirea acestuia și nici o furtună n-a putut să stingă flacăra apartenenței noastre naționale. Și cronicarii și reprezentanții Școlii Ardeleni au afirmat acest adevăr cu privire la obîrșia noastră și totodată cu privire la continuitatea noastră pe aceste plaiuri. Ideea de unitate a fost trăită de-a lungul întregii noastre existențe de către poporul nostru. Dar această idee de unitate își găsește teren de afirmare, climat de înțelegere a sensului său major, mai ales în condițiile României de astăzi. Această idee care a fost nutrită sub multe asupriri politice și sociale, își capătă toate valențele în condițiile societății noastre de astăzi, ale României libere și independente, cînd munca noastră constructivă, succesele noastre, întăresc unitatea poporului, coeziunea de gînd și de faptă a tuturor.

Din istoria veacurilor de asuprire socială, a subliniat Conducătorul Departamentului Cultelor, noi înțelegem mai mult ce înseamnă prețul libertății, ce înseamnă prețul înfrățirii tuturor, indiferent de naționalitate sau religie. Noi am învățat de la vitregiile istoriei, de la frămîntările dramatice ale propriei noastre istorii, că trebuie să convertim totul într-o mare dorință de progres, de pace și de înțelegere. Totodată, în dorința noastră de a nu jigni sau a nu amenința spiritualitatea și dreptul altora, de a trăi, de a gîndi și de a munci. În

(Continuare în pag. 4)

Prea Fericitul Părinte Patriarh Justinian

(Urmare din pag. 1)

P. F. Sale pregătesc pe următorii 50 ani de apostolat cu roade îmbelșugate. În acest fel parcurge gama tuturor experiențelor bisericesti posibile: învățător și preot de țară la Băbeni, preot de oraș și director de Seminar la Rîmnicu Vâlcea, vicar arhieresc și Mitropolit la Iași, iar apoi Întîistătător al Bisericii Ortodoxe Române. Zelul și energia cu care activează pe tărîm bisericesc și social-obștesc descoperă în acest fiu de țaran pe descendentul preoților luptători pentru popor de odinioară, iar calitățile sufletești care se afirmă devin mărturia darurilor cu care e înzestrat de Dumnezeu. Prin spiritul său ager, pătrunde cu claritate problemele vieții, căutînd să găsească soluțiile cele mai bune. Marea sa energie înfăptuitoare face ca ideile ce le susține să se întrupeze în fapte, iar soluțiile să devină realități. O capacitate deosebită de organizare practică și de dinamism creator sînt puse în slujba Bisericii lui Hristos. Avînd o inimă largă și generoasă, îmbrățișează deopotrivă idealurile unei societăți noi ce se afirmă în țara noastră și năzuințele de pace și dreptate ale popoarelor întregii lumi. Suflet încercat, rămas văduv, prin decesul soției încă din anul 1935, adaugă la avîntul unei activități neistovite mîngîierile rugăciunilor stăruitoare și ale iluminăției evlavioase.

La 6 iunie 1948, Mitropolitul Moldovei Justinian Marina trece în scamul de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române. De aici înainte viața sa se conjugă cu destinele Bisericii Ortodoxe Române însăși. În vîrstă numai de 47 ani, în plină vigoare a puterilor, alesul nostru Patriarh, avînd o mare experiență de conducere, este omul potrivit, adus la cîrma Bisericii Ortodoxe Române într-un moment de răscruce. Pe umerii săi cade marea povară a primenirii vieții bisericesti. În istoria Bisericii noastre se deschide un drum nou. Drumul acesta, al înnoirii vieții bisericesti și al slujirii mersului înainte al poporului nostru și al luptei pentru pace și înfrățire între neamuri, este drumul apostolatului social, pe care l-a inițiat, l-a promovat și l-a fructificat Prea Fericirea Sa, împreună cu întregul Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române. Din acest dub nou a izvorît temeinicul îndemn adresat slujitorilor de la altar la o vie lucrare pastorală, socială și misionară în mijlocul credincioșilor, pentru ca preotul să se simtă că e din popor și pentru popor și să fie exemplu, pentru credincioși, de traducere a învățăturii evanghelice în fapte bune, folositoare aproapelui și societății în care trăiește și activează.

Opera de făurire a unei vieți noi în Biserica străbună nu putea fi concepută fără zidirea însăși a unității noastre bisericesti. Patriarhul apostolatului social este în același timp și Patriarh al unității bisericesti. În această privință putem spune că evenimentul Reîntregirii bisericesti din 1948 a însemnat o mare izbîndă, puțînd fi socotit ca cel mai de seamă act din timpul arhipăstoririi Prea Fericirii Sale. Prin acest act s-a împlinit o veche năzuință a preoților și credincioșilor, rupti prin vitregia vremurilor de la sînul Bisericii mame, el contribuind totodată la întărirea unității sufletești a poporului român. Din aceeași preocupare de consolidare a unității naționale pe linie bisericescă, cu rădăcini profunde în trecutul zbuciumat al neamului nostru, a răsărit, în ultimul timp și refacerea Episcopiei Alba Iuliei, ca și reșezarea unui episcop-vicar în străvechiul scaun episcopal al Tomisului.

Viața Întîistătătorului nostru de veghe, de zbucium și trudă încordată închinată propășirii Sfinției noastre Biserici, e încununată de numeroase și mărețe realizări care trezesc în sufletele noastre cele mai alese sentimente de prețuire și cinstire. De la întocmirea statutului de organizare și funcționare a Bisericii Ortodoxe Române și pînă la desăvîrșirea întregii legislații bisericesti; de la reorganizarea învățămîntului teologic sub supravegherea și purtarea de grijă a Sfințului Sinod și pînă la statornicirea unei vieți potrivite în toate sectoarele de activitate bisericescă; de la primele întîlniri cu conducătorii altor culte religioase și pînă la realizarea celei mai armonioase conlucrări între cultele din țara noastră pentru slujirea mărețelor idealuri patriotice ale poporului nostru; de la reorganizarea activității editoriale a Bisericii și pînă la prestigiul dobîndit unei prezent de publicistica noastră bisericescă în întreaga Ortodoxie și chiar în restul lumii creștine, de la restaurarea monumentelor de arhitectură religioasă și pînă la rectitoriri și construcții de biserică noi — iată tot atîtea roade bogate care îndreptățesc, întru totul, omagiul pe care îl aducem Prea Fericitului Părinte Patriarh Justinian la împlinirea celor 75 ani de viață.

Lucrarea de slujire a poporului, de sprijinire a dezvoltării Patriei noastre socialiste a fost recunoscută și apreciată, în diferite ocazii, de către Ocîrmuirea de Stat, ceea ce constituie pentru noi toți, fiii credincioși ai Bisericii strămoșești, o bucurie și totodată un îndemn de a fi mereu la înălțimea cerințelor vremurilor noastre.

Acum, cînd sărbătorim a 75-a aniversare a zilei de naștere a Prea Fericitului Părinte Patriarh Justinian, exprimîndu-ne recunoștința pentru neperitoarele înfăptuiri ale Prea Fericirii Sale, îl încredințăm totodată de întreaga noastră dăruire pe drumul apostolatului social pe care ni l-a deschis, de dragoste și muncă spre binele Bisericii și propășirea Patriei.

Întru mulți și fericiți ani, de muncă, de pace și roade bogate, în deplină sănătate, Prea Fericite Părinte Patriarh!

T. R.

Noi pași spre continua înflorire a Patriei

(Urmare din pag. 1)

agrozootehnice și social-culturale. În programul județean de hidroameliorații sînt prevăzute alocații de aproape un miliard lei pentru regularizarea cursului rîurilor: Tîrnava Mare, Cibinul, Oltul, Hîrtibaciul ș. a., pentru a se evita neajunsurile provocate de inundații, ritmuri înalte de dezvoltare cunoscînd și agricultura ca și zootehnia, în care județul nostru are tradiții binecunoscute.

Este imperios necesar însă să urmăm îndemnul făcut în cuvîntarea de încheiere a Congresului consiliilor populare de către Domnul Președinte al Republicii Nicolae Ceaușescu, ca fiecare cetățean al țării, fiecare dintre noi să acționăm „neobosit, pentru ca experiența acumulată și concluziile desprinse aici să se materializeze în fapte, în noi și tot mai mari realizări, acestea cu atît mai mult cu cît în cadrul noului cincinal și a celorlalte programe dispunem pentru prima oară de planuri de dezvoltare armonioasă economico-socială pentru fiecare județ, oraș și comună în parte“.

Congresul a adoptat o seamă de hotărîri, a căror realizare vor însemna pentru țara noastră, pentru poporul nostru un nou și hotărîtor pas înainte, atît în ce privește bunăstarea obștească cît și în

ceea ce privește participarea României la schimburile de bunuri care au loc între state și creșterea prestigiului ei în lume.

Pentru aceasta — așa cum am mai arătat — este necesară din partea noastră a tuturor o muncă stăruitoare, exemplară, disciplinată, plină de răspundere — ceea ce se desprinde și din „chemarea Congresului consiliilor populare județene și al președinților consiliilor populare municipale, orașenești și comunale.“

Biserica noastră, ai cărei fii sînt și fii ai Patriei, va continua și de acum înainte, cu toată stăruința, pe lîngă cunoașterea și dragostea de Dumnezeu să cultive în egală măsură în sufletele credincioșilor ei dragostea de pămîntul străbun, dragostea de muncă, de adevăr, de cinste, de respect al bunului obștesc, al legilor țării. Va cultiva totodată spiritul de dăruire pentru binele obștesc, pentru binele țării, al poporului, pentru ca prin însuflețirea tuturor și brațele noastre unite să clădim o țară tot mai frumoasă, tot mai înfloritoare.

T.

Festivitățile de la Alba Iulia, Duminică, 25 ian. 1976

(Continuare în pag. 3)

acest sens aș vrea să evidențiez și cu acest prilej climatul în care cultele din țara noastră își trăiesc viața, climatul de frăție și de înțelegere, de respect reciproc care există între cultele din țara noastră, care cultivă ceea ce se numește ecumenismul local, dar care, în același timp, fac să trăiască această idee de înfrățire, scumpă Patriei noastre.

Este bine știut că Biserica Ortodoxă Română a îmbrățișat de-a lungul istoriei, cu toată căldura, marile idealuri ale poporului întreg și și-a adus contribuția prețioasă în manifestarea conștiinței de unitate națională.

Azi avem satisfacția ca toate cultele să-și manifeste patriotismul lor — sprijinind eforturile constructive ale poporului — lupta noastră pentru independență și suveranitate.

Aș vrea să mulțumesc tuturor care au luat cuvîntul și și-au manifestat atașamentul și călduroase sentimente pentru conducerea noastră de Stat — personal față de tovarășul Președinte Nicolae Ceaușescu.

Aș vrea să le mulțumesc pentru modul în care au talmăcit semnificația sărbătorii de azi — pentru spiritul frățesc și constructiv în care au luat parte la această festivitate.

Le mulțumesc pentru cuvintele ce mi-au adresat personal și în mod deosebit Departamentului Cultelor.

Adresîndu-se în chip special P. S. Episcop Emilian, Dl Gheorghe Nenciu, Conducătorul Departamentului Cultelor, a spus în încheiere: „Sînt sigur, Prea Sfințite Episcop, că trăiți importanța acestui act în toate dimensiunile sale, că vibrația istorică a acestui important centru religios Alba Iulia vă va însufleși întreaga Dv. activitate. Încrederea Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe și a Statului nostru v-au așezat la conducerea acestei Episcopii. Și unii și alții au fost convinși că prin prezența dv. aici veți cinsti întregul trecut al acestei Episcopii. Dar au fost convinși mai ales că veți ști să înțelegeți marile idealuri ale epocii noastre de astăzi. Sînt sigur, Prea Sfințite, că în spirit frățesc cu celelalte culte veți face ca organele locale din cele trei județe: Alba, Harghita și Mureș, să aibă un sprijin înțelept din partea dv. în împlinirea acțiunilor sociale.“

Vă doresc Prea Sfințite, multă sănătate, multă putere de muncă, căldă înțelegere, spirit de colaborare și noi satisfacții.“

Șirul cuvîntărilor a fost încheiat de P. S. Episcop Emilian Bîrdaș, care a făcut o scurtă referire la

toasturile ce s-au rostit, bogate în idei și simțăminte semnificative pentru evenimentul pe care Biserica noastră îl trăia, pentru P. S. Sa personal.

Pe lîngă aceste laturi de însemnatate deosebită pentru toți, apreciază P. S. Episcop Emilian, de la reprezentanții cultelor am reținut latura cea mai însemnată pe care însuși Mîntuitorul Iisus Hristos ne-a transmis-o: Să ne iubim unii pe alții și toți într-un gînd și într-un simțămînt să mărturisim pe Dumnezeu.

Mai mult decît atît, onorații reprezentanți ai cultelor au subliniat și au întărit că unitatea noastră bisericescă să fie dovedită ca unitate constructivă pentru slujirea interesului obștesc, a Patriei noastre scumpe.

În continuare P. S. Sa mulțumește Înălților Ierarhi, reprezentanților cultelor și tuturor participanților la marea sărbătoare a Episcopiei Alba Iulia, în partea finală spunînd:

În încheiere mă simt plăcut îndatorat să mulțumesc Prea Fericitului Părinte Patriarh, Înalt Prea Sfințitelor Mitropoliți, întreg Sfințului Sinod, pentru încrederea cu care m-au cinstit de a cîrmi, de a fi păstor de Alba Iulia.

Un gînd, o recunoștință din adîncul inimii mele, îl adresez și eu și mă asociez cu toți ceilalți față de ocîrmuitorul Patriei noastre, Domnul Președinte Nicolae Ceaușescu.

Domnului Președinte al Departamentului Cultelor împreună cu toți colaboratorii, le mulțumim din adîncul inimii, pentru osteneala, pentru încrederea, pentru dăruirea cu care au îmbrățișat și ostenit în realizarea acestei idei înalte.

În același timp gîndul meu de recunoștință îl îndrept către Î. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului cu care în cei doi ani de conlucrare m-am străduit după pricepere și după putere să slujim Biserica noastră străbună și Patria noastră scumpă.

Prea Cucernicului părinte vicar Traian Belașcu, consilierilor și tuturor salariaților Centrului Mitropolitan, cît și protopopilor din Arhiepiscopia Sibiului le mulțumesc pentru căldura sufletească cu care m-au cinstit în cei doi ani. Monseniore Nemeșek, de la Institutul Teologic din Alba Iulia, mă apropi din nou de corpul profesional al Domniilor Voastre, de studenții dv., pe care i-am întîlnit în timpul celor doi ani de pastorație.

Cu aceste gînduri, timpul fiind înaintat, mulțumesc încă odată tuturor celor care m-au încurajat pînă acum și în același timp tuturor celor care și-au pus încrederea în mine de a sluji de pe poziție de chiriarh Biserica și Patria noastră scumpă.“